

слідчих, деякі положення проектів суперечать чинному законодавству та не узгоджуються між собою.

Але незважаючи на всі недоліки, ці проекти безумовно можна назвати першою ластівкою на шляху реформування, що є позитивним і має сприяти активізації законодавчої діяльності в цьому напрямі.

Боротьба із втягненням неповнолітніх у злочинну або іншу антигромадську діяльність

Гурез К.Ю., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Расцька Л.В.*

Проблема захисту неповнолітніх від посягань на їх моральний розвиток є дуже важливою та складною для суспільства й держави, особливо зараз в умовах інтеграції України. Уже давно відома певна залежність злочинності в цілому від злочинності неповнолітніх, оскільки остання є джерелом і резервом усієї злочинності, яка на сьогодні досягла загрозливого розмаху. Щоб не допустити подальшої її активізації, необхідно приділити особливу увагу попередженню злочинності неповнолітніх, усякого роду негативних впливів на них, серед яких найнебезпечнішим є втягнення неповнолітніх у злочинну або іншу антигромадську діяльність. Підвищення ефективності боротьби із втягненнями неповнолітніх у злочинну або іншу антигромадську діяльність – одна з найактуальніших проблем у кримінологічній науці та провазастосовчій практиці.

Необхідною є побудова нової системи профілактики втягнення неповнолітніх у злочинну або іншу антигромадську діяльність. Така складна проблема, як кримінально-правова та кримінологічна протидія втягненню неповнолітніх у злочинну або іншу антигромадську діяльність, потребує спеціального дослідження як на державному, так і на регіональному рівні, з урахуванням тих змін, які відбулися в суспільстві та державі протягом останніх років. Головне полягає в тому, щоб максимально наблизитися до вирішення практичних кримінологічних і кримінально-правових питань, органічно поєднуючи проблему причинності втягнення неповнолітніх у злочинну або іншу антигромадську діяльність із попередженням даного виду злочинів. Це особливо важливо в сучасних умовах, оскільки досліджувана проблема змінює свій внутрішній зміст, їй уже «тісно» в межах колишніх значеннєвих конструкцій [1].

Важливим залишається соціологічний аспект, бо від морального стану молоді вирішальною мірою залежить майбутнє української держави, її культурний та інтелектуальний потенціал, а зрештою й рівень масової правосвідомості населення.

Кримінологія ставить перед собою завдання в складному конгломераті поглядів, теоретичних гіпотез і прикладних розробок щодо людини – злочинця відшукати певний ключовий підхід, яким і є злочинне втягнення неповнолітніх в антигромадську діяльність. Приблизно на такій же позиції стоїть і сучасна українська церква, яка проблему сім'ї, її виховну

попереджувальну роль розглядає на рівні «однієї з головних проблем європейської цивілізації» [1].

Фактор втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність настільки багатогранний, що важливо передбачити саме момент початкової стадії боротьби зі злочинністю, яким концептуально і є боротьба з цим втягненням, тому що, безумовно, головне бачиться в тому, щоб припинити відтворення злочинності за рахунок молодіжного середовища, дітей. Психічні особливості неповнолітніх – результат складної інтеграції біологічних і соціальних процесів, завдяки чому, хоча й дуже важко, але необхідно виокремити приблизний момент, з якого фактично має починатися боротьба з насильством у дитячому середовищі, із втягненням дітей у злочинну чи іншу антигромадську діяльність.

Завдання боротьби із злочинністю неповнолітніх :

– боротьба зі злочинністю – це, по суті, боротьба зі злочинністю неповнолітніх, тому що саме з їхнього середовища поповнюється злочинність як побічний і тіньовий продукт соціального розвитку;

– не покарання як таке, а розвиток культури суспільства й окремо кожного його члена дає надію на реальний ефект. Що ж стосується нескінченних теоретичних дискусій і актуалізації завдання поліпшення чинного законодавства, то вони фактично себе вичерпали і не здатні підсилити ефективність боротьби зі злочинністю;

– головний, найбільш ефективний соціальний механізм і критерії боротьби зі злочинністю – це не в'язниці й кримінальні закони, а поступове витіснення кримінальних законів шляхом поширення та зміцнення моральних норм, а також відповідних традицій, звичаїв, як загальнолюдських, так і національних;

– зменшення кількості злочинного середовища починається зі зменшення кількості нових членів, що вступають у його. Тому проблема попередження і боротьби з втягненням неповнолітніх у злочинну діяльність є найактуальнішою проблемою як у кримінальному праві, так і – особливо – у кримінологічній науці [2].

Підсумовуючи викладене можна зробити висновок, що проблема втягнення неповнолітніх у суспільно небезпечну діяльність за своїми негативними наслідками і є найгострішою соціально-правовою кризою в сучасному суспільстві тому потрібно приділити велику увагу цій проблемі, особливо зараз коли йде процес інтеграції України з Європейським суспільством. Необхідно удосконалювати комплексні програми боротьби з втягненням неповнолітніх в злочинну діяльність на підставі досягнення науки і практики, неухильно запроваджувати їх у життя. У цій справі не можна зволікати, адже йдеться про майбутнє України!

Список використаних джерел

1. Топольскова І.О. Боротьба із втягненням неповнолітніх у злочинну або іншу антигромадську діяльність: Монографія / МВС України, Луг. акад. внутр. справ; [Наук. ред. д-р юрид. навк. проф. В.П. Ємельянов]. – Луганськ: РВВ ЛАВС. 2012. – 192 с.

2. Корецький С.М. Профілактика девіантної поведінки молоді як протидія організованій злочинності / Уряду України... - К., 2009. - Т.22. - с.636-640